

EGLUTÈ

VASARIS

1993

FEBRUARY

EGLOTĖ

VASARIS

1993

FEBRUARY

TURINYS

- 1 MINDAUGAS, Vik. Šimaitis
- 3 STEBUKLINGAS ŽODIS, pagal V. Osiejevą
- 10 ŠVENTOJI ŽERMENA, vertė Danutė Augienė
- 15 LIETUVA, Asta Totilaitė, Lietuva
- 16 AR ŽINAI? N.N.
- 18 MUSMIRĖ, V. Vaitkevičienė
- 22 DARŽOVIŲ SPEKTAKLIS, Lina Pušinskaitė, Lietuva
- 24 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 29 GALVOSUKIAI
- 31 JUOKŲ MAIŠELIS
- 32 SĄRAŠAS NAUJŲ LEIDINIŲ

PIEŠINIAI

Viršelis — Dail. Rūtos Pacevičienės

Skyrių vinjetės: Zitos Sodeikienės ir F. Vaitiekūnienės. Kitas iliustracijas piešė:

Paulė Stasiulytė — 3, 5, 6, 8, 9

D. Šlenienė — 16, 17, 18

Rasa Stasiulytė — 11, 12, 13, 14

J. Grušas — 20

EGLOTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — \$15.00. Atsiustą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. *Eglutėje* spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: 13154 Sparrow Ct., Lockport, IL 60441.

Vyr. redaktorė — Nijolė Nausėdienė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,

Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė. (Managing Editor)

LEIDŽIA: JAV LB Švietimo taryba.

RENKA IR LAUŽO : KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$15.00, single copy \$1.50. Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260. Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

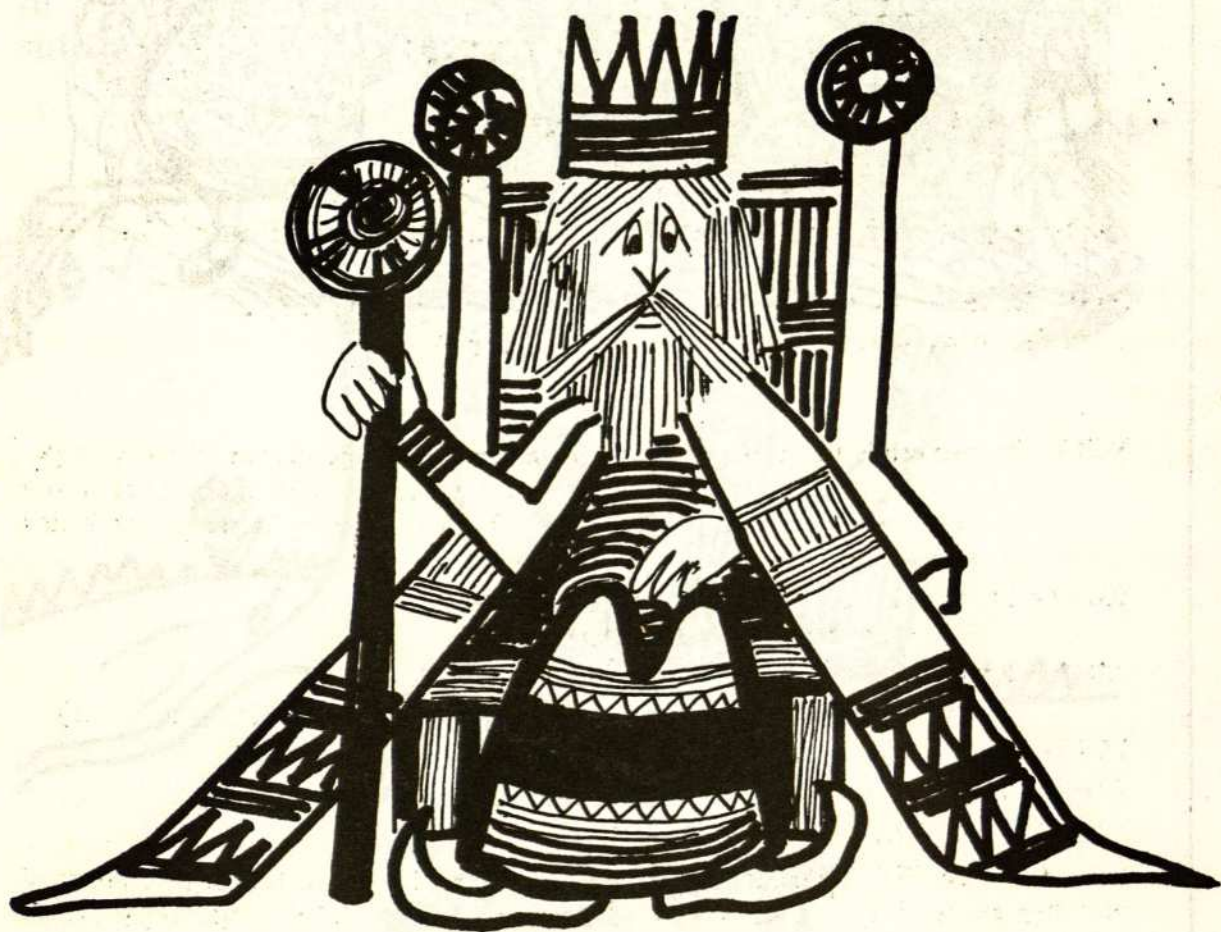
EGLOTĖ (THE LITTLE FIR) — USPS 169-200

Send address corrections to: Eglutė, I.C. Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

MINDAUGAS

Vik. Šimaitis

Mindaugas — mūsų
Pirmas karalius,
Pirmas krikščionis
Mūsų tautos!
Pirmas apgynė
Nemuno šalį
Nuo geležinių
Priešų klastos!

Ačiū valdove,
Tavo pradėta
Mūsų valstybė
Vėl bus gyva!
Vėl švies pasauliui
Laisvė žvaigždėta
Protėvių žemė —
Mūs Lietuva!

STEBUKLINGAS ŽODIS

pagal V. Osiejevą

Parke ant suoliuko sėdėjo mažutis seneliukas su ilga žila barzda. Jis barstė duonos trupinėlius paukšteliams, o jų buvo tiek daug, kad, atrodo, jog visi paukšteliai čia sulėkė.

Staiga atbėgo visas išraudęs ir piktas berniukas. Jis piktai pastūmė senelį ir atsisėdo šalia ant suolo. Visi paukšteliai išsigandę pakilo ir sutūpė medžiuose. Poviliukas, dar įpykęs, juos ranka pavaikė.

Seneliukas pasislinko arčiau ir žvilgtelėjęs į išraudusį, pikta berniuko veidą paklausė:

— **Tau kažkas atsitiko?**

— Na ir gerai! O jums kas? — piktai atkirto jam Poviliukas.

— Man nieko. O ko tu toks piktas? Ar susipykai su kažkuo...

— Žinoma! — piktai burbtelėjo berniukas. — Aš greit visai išbėgsiu iš namų.

— Išbėgsi?

— Išbėgsiu! Ir tik dėl vienos Linos išbėgsiu. — Poviliukas sugniaužė kumščius. — Aš vos dabar neprimušiau jos! Nė vienos spalvos neduoda! O kiek turi!

— Neduoda? Na, dėl to išbėgti neverta.

— Ne tik dėl to! Mama mane iš virtuvės išvijo dėl vieno pyragėlio... tiesiai mazgote, mazgote...

Poviliukas sunkia kvėpavo iš nusivylimo.

— Tai niekis! — atsistojęs tarė senelis. — vienas pabara, kitas pagaili.

— **Niekas manęs nesigaili!** — piktai suriko Poviliukas. — Brolis važiuoja į miestą, o manęs nepaima. Aš jam sakau: "Geriau paimk, vis tiek nuo tavęs neatsitrauksiu, ratus pradursiu, lempas išdaužysiu!"

Poviliukas trenkė piktai kumščiu į suolą ir staiga nutilo.

- Kodėl gi brolis tavęs nepaima?
- O kodėl jūs vis klausinėjate?
- Noriu tau padėti. Yra toks stebuklingas žodis...

Poviliukas net išsižiojo.

— Tau pasakysiu tą žodį. Bet atsimink: jį reikia ištarti tyliai, žiūrint į akis tam su kuriuo kalbėsi. Atsimink — tyliai, žiūrint tiesiai į akis...

— O kokį žodį?

Senelis pasilenkė prie pat berniuko ausies. Švelni jo barzda palietė Poviliuko skruostą. Jis Poviliukui sušnibždėjo į ausį ir garsiai pridūrė:

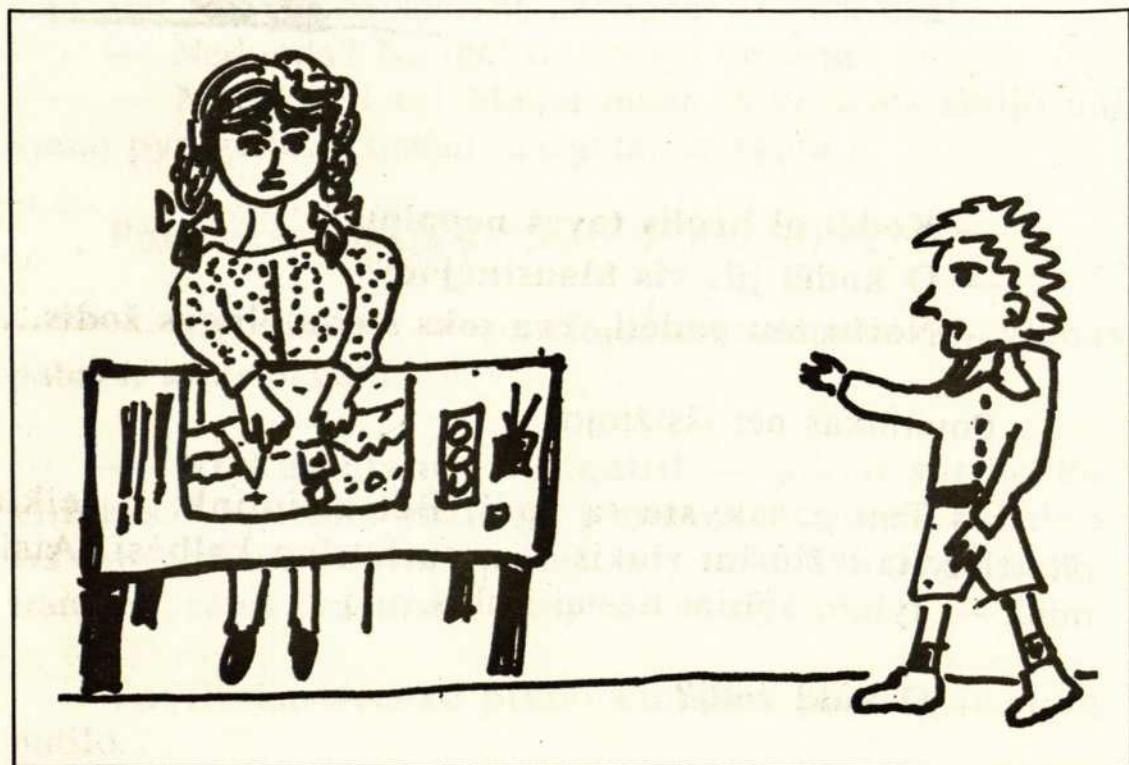
— Tai stebuklingas žodis. Tiktai neužmiršk kaip reikia jį ištarti.

— Pamėginsiu, — nusijuokė Poviliukas, — tučtuojau pamėginsiu.

Jis pašoko ir nubėgo namo.

Lina sėdėjo prie stalo ir piešė. Ji jau buvo nupiešusi Katedros aikštę, Gedimino pilį ir, dabar, jau spalvino plėvesuojančią lietuvišką vėliavą. Ji savo piešinį ruošė dėl tarp mokyklų paskelbto "Vasario 16-tosios" piešinių konkurso. Spalvos — geltonos, žalios, raudonos, gulėjo prieš ją.

Pamačiusi Poviliuką, ji tučtuojau sustūmė jas į krūvą ir uždengė rankomis.

“Apgavo senelis, — nusivylęs pagalvojo berniukas.
— Ar gi tokia supras stebuklingą žodį!..”

Poviliukas priėjo prie sesers ir patraukė ją už rankovės. Sesuo atsisuko išsigandusi. Tada, žiūrėdamas jai į akis, berniukas tyliai tarė:

— Lina, duok man vieną spalvą...
prašau...

Lina plačiai išplėtė akis. Jos pirštai atsilenkė ir, nuimdama rankas nuo stalo, jis sumišusi sumurmėjo:

— Kokią tau?

— Man žalią, — nedrąsiai tarė Poviliukas.

Jis paėmė spalvą, palaikė ją rankose, pavaikščiojo su ja po kambarį ir atidavė seseriai. Spalvos jam nereikėjo. Dabar jis tik galvojo apie tą stebuklingą žodį.

“Einu pas mamą į virtuvę. Ji kaip tik verda. Pažiūrėsiu ar ji mane išvarys, ar ne?”

Mama iš orkaitės ėmė karštus pyragėlius.

Poviliukas pribėgo prie jos, abiem rankoms atgręžė į save jos įraudusį mielą veidą, pažvelgė į akis ir sušnibždėjo:

— Duok man kąsnelį pyragaičio...
prašau.

Mama nustebusi atsitiesė.

Stebuklingas žodis taip ir spindėjo kiekvienoje jos veido raukšlėlėje, akyse, šypsnyje...

— Karštutėlio... karštutėlio užsimanė mano vaikelis!
— šnekėjo ji, išrinkdama patį geriausįjį pyragaitį.

Poviliukas net pašoko iš džiaugsmo ir išbučiavo jos abu skruostus.

“Burtininkas! Burtininkas!” — kartojo jis sau, atsimindamas senelį.

Per pietus Poviliukas sėdėjo tylus ir gaudė kiekvieną brolio žodį. Kai brolis pasakė, kad važiuos į miestą, Poviliukas padėjo ranką jam ant peties ir tyliai paprašė:

— Paimk mane, prašau.

Prie stalo visi nutilo. Brolis kilstelėjo antakius ir nusišypsojo.

— Paimk jį, — staiga tarė sesuo. — Ką tau reiškia?
— Na kodėl gi nepaimti, — nusišypsojo mama.
— Prašau, — pakartojo Poviliukas.

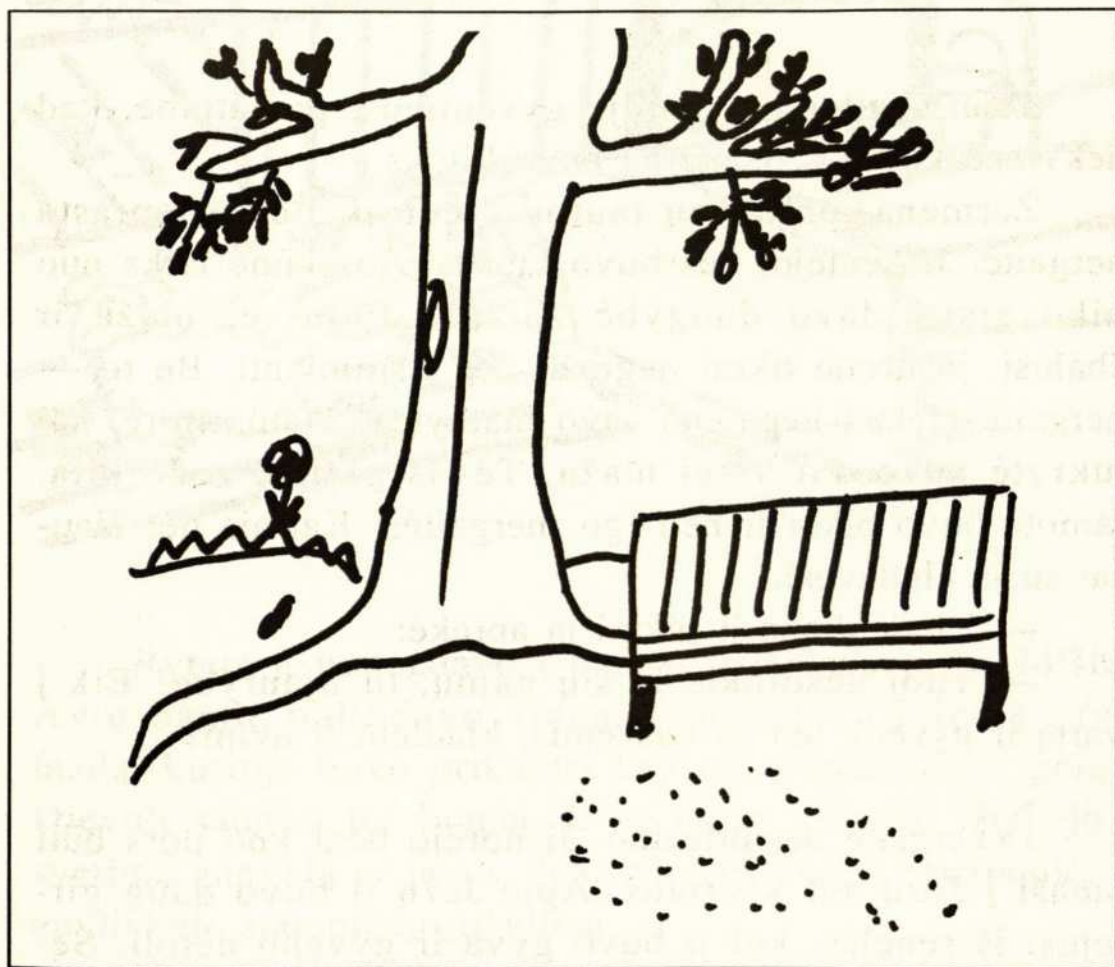
Brolis garsiai nusijuokė, patapšnojo berniukui per petį, suvėlė jo plaukus.

— Oi, tu, keliautojau! Na, gerai!

“Padėjo vėl padėjo!”

Poviliukas išbėgo į gatvę. Bet skvere jau nebebuvo senelio. Suolas buvo tuščias ir tik smėlyje buvo likę pa-barstyti duonos trupinėliai.

Poviliukui buvo liūdna, kad negalėjo padėkoti seneliui už tą stebuklingą žodį.

**Eidamas mandagumu ir gerumu, visados
laimėsi.**

ŠVENTOJI ŽERMENA

vertė Danutė Augienė

Kai skaitome šventųjų gyvenimus, pamatome, kad kiekvieno kelias į šventumą buvo kitoks.

Žermena, prancūzų tautos šventoji, buvo paprasta mergaitė. Ji kentėjo, nes buvo luošą ir jos kūne laiks nuo laiko atsirasdavo daugybė žaizdų. Plonytė, maža ir išbalusi, ji atrodė tikrai negraži, net atstumianti. Be to — mergaitė niekad nepažino savo mamytės. Mama mirė, kai dukrytė buvo dar visai maža. Tėvas greitai vedė kitą. Pamotė buvo pikta ir nemėgo mergaitės. Kartais net žiauriai su ja elgdavosi.

— Vieną dieną ji piktai ją aprėkė:

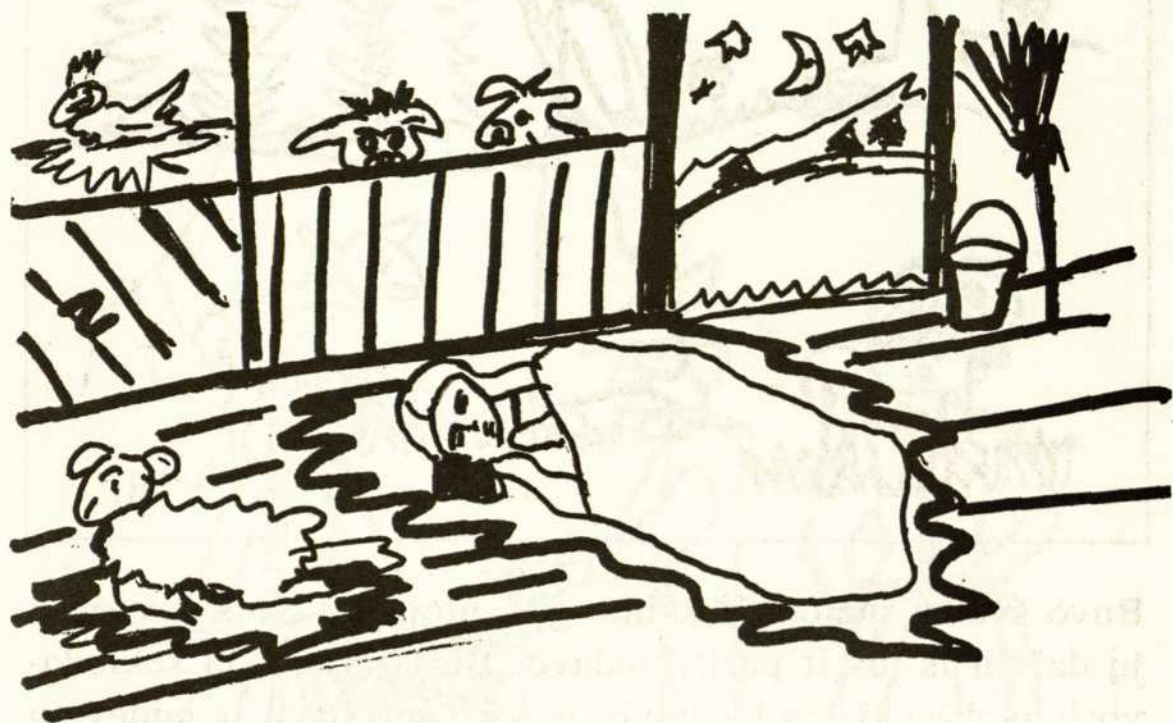
— Tuoje nešdinkis iš šių namų, tu bjaurybe! Eik į tvartą ir gyvenk ten su karvėmis, kiaulėmis ir avim!

Mergaitė nesipriešino. Ji norėjo bent kuo nors būti panaši į Jėzų ant kryžiaus. Apie Jėzų ji buvo daug girdėjusi iš senelės, kol ji buvo gyva ir gyveno netoli. Senelė ją guodė ir įtikino, kad Jėzulis myli ir yra paruošęs jai šiltus, jaukius namus, kad Jis jos laukia. Tas Žermenai

buvo labai svarbu, tas ją guodė, ramino ir suteikė jėgų pakelti visus sunkumus.

Dievas tikrai ją stiprino, nors jos kančių nepašalino, nesumažino ir jos neišgydė.

Tvarte naktį būdavo ramu. Ji galėdavo stebėti dangų, žvaigždes. Tada, kai dėl aštraus skausmo negalėdavo užmigti — ji meldavosi. Jai Dievas buvo gerasis Tėvas.

Rytais ji nubėgdavo į bažnyčią išklausti šv. Mišių. Avių bandą palikdavo vieną. Įsmeigdavo į žemę savo lazda, kurioje buvo prikalusi kryželį, paprašydavo gerąjį Dievulį saugoti jos bandą. Ir nė karto gyvuliai nenuėjo į svetimą ganyklą ar javus. Joks plėšrus žvėris neužpuolė, o apylinkėje slampinėjo ir vilkai...

Mergaitė mylėjo savo tėvus, nors jie buvo su ja žiaurūs. Pamotei verpdavo vilnas, padėdavo namuose.

Buvo švelni, maloni ir kaimo gyventojams. Nors kai kurie jų dažnai iš jos ir pasityčiodavo. Būriai vaikų ją sekiodavo ir juokėsi iš jos luošumo, iš jos suplyšusių ir nudėvėtų rūbelių.

Buvo kaime ir gerų vaikų, kuriems buvo jos gaila. Jie ateidavo su ja pažaisti. Tada ji pasakodavo jiems apie Dievą, koks Jis geras tiems, kurie Jį myli.

Žermena niekad savęs nesigailėjo, nesiskundė. Dailijosi savo sausos duonos riekele su vargingesniais už save.

Vieną dieną ji nešė pintinėlėje sutaupytą savo duoną ligonei. Tai pastebėjo pamotė. Ji pasivijo mergaitę, skaudžiai apstumdė šaukdama:

— Tu tingine, dykūne! Tik gulinėjį pievoje, o štai dar vagi mūsų duoną!

Žmonės, kurie dirbo netoliese, visa tai matė ir girdėjo.

Pagaliau, pamotė pagriebė mergaitės pintinėlę ir nutraukė rankšluostėlį, kuriuo ji buvo priklota. Koks buvo visų nustebimas! Pintinėlėje gulėjo ne duona, o gražiausių gėlių puokštė.

Dievas padarė stebuklą, kad apgintų mergaitę. Visiems pasidarė aišku, kad Dievas labai myli ir globoja šią kenčiančią mergaitę. Žmonės ėmė keistis. Pradėjo ją gerbti. Net tėvas ir pamotė pasidarė švelnesni jai.

Tik tai Žermenos sunkios dienos neužilgo baigėsi. Ji, dar labai jaunutė, staiga mirė.

Luoši, kenčiantys ir ligonys meldžiasi į šią Prancūzijos Šventąją ir susilaukia pagalbos. Ligonys išmeldžia sveikatos, o kenčiantys — stiprybės.

Į BAŽNYČIA

Eisiu į Bažnyčią,
Klaupsiu prieš altorių
Ir gerajam Jėzui
Tarsiu, ko aš noriu.

Ten žibės žvakelės
Džiugins mano sielą.
Eisiu į bažnyčią
Pas Jėzulį mielą!

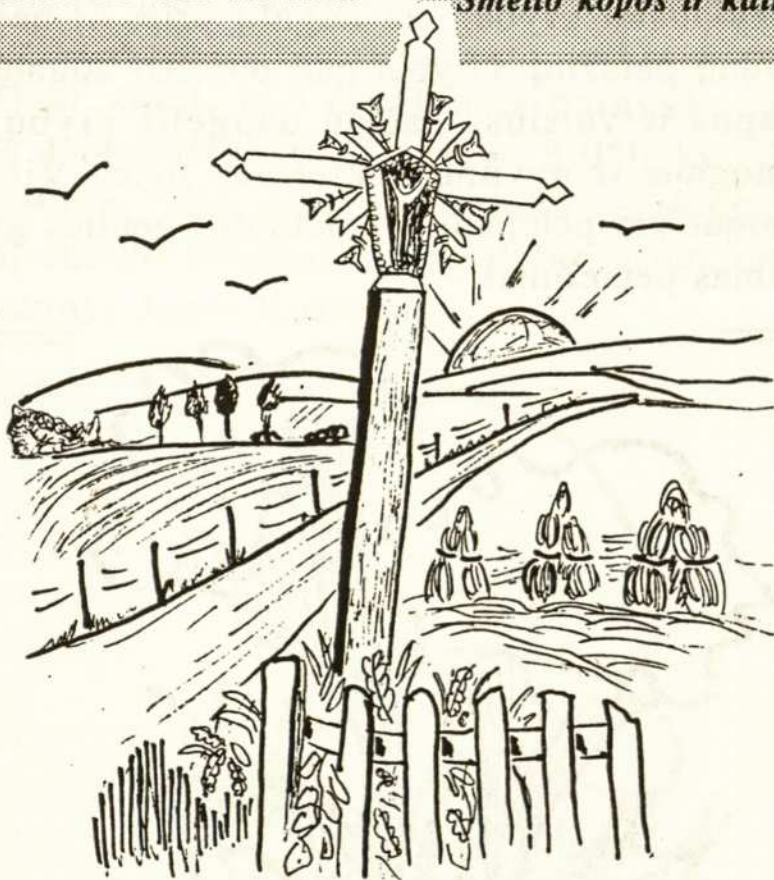
LIETUVA

Asta Totilaitė,
Kauno rajonas
Garliavos III vidurinė m-la

*Lietuva — maža šalelė
Bet labai labai brangi.
Čia ir Nemunas, Vilnelė —
Mūsų mylima šalis.*

*Čia tėvynės laukas žalias,
Jūra geltonų rugių.
Čia žali berželiai laukia,
Laukia, rymo prie kelių.*

*Čia aguonos ir bijūnai
Kelia galvas raudonai
Gintarais nusėta jūra,
Smėlio kopos ir kalnai*

GRYBAI

Jie yra tarpinė grandis tarp gyvūnų ir augalų karalysčių. Visame pasaulyje auga apie 100.000 grybų rūšių. Dažniausiai grybai yra augalų priešai, bet tarp jų yra ir gyvūnų parazitų. Grybai gali pažeisti augalų šaknis, daigus, lapus ir vaisius. Tačiau daugelis grybų padeda gydyti žmogaus ir gyvūnų bakterines ligas. Vieni svarbiausi žmogui yra pelėjūno (*Penicilium*) genties grybai. Iš jo gaminamas penicilinas.

Tarp daugelio miško medžių ir grybų susidaro vieniems ir kitiems naudingi ryšiai: grybai iš medžių gauna maistą (angliavandenio), o medžiai iš grybų — mineralinių druskų.

Lietuvoje auga apie 2000 grybų rūšių. Gilioje senovėje lietuviai didelį dėmesį skyrė grybams. Jie jais prekiaavo, o vėliau eksportavo į kitus kraštus. Išmoko lietuviai pasiruošti grybų atsargas žiemai. Jie juos marinuoja, sūdo, raugina, džiovina. Lietuvos miškuose auga: visų grybų karalius — baravykas, umėdės, kelmučiai, voveruškos, raudonikiai, lepšės, kazlėkai, babausiai ir daug kitų grybų. O kas nepažįsta musmirės! Tik ji yra nuodinga ir nevalgoma.

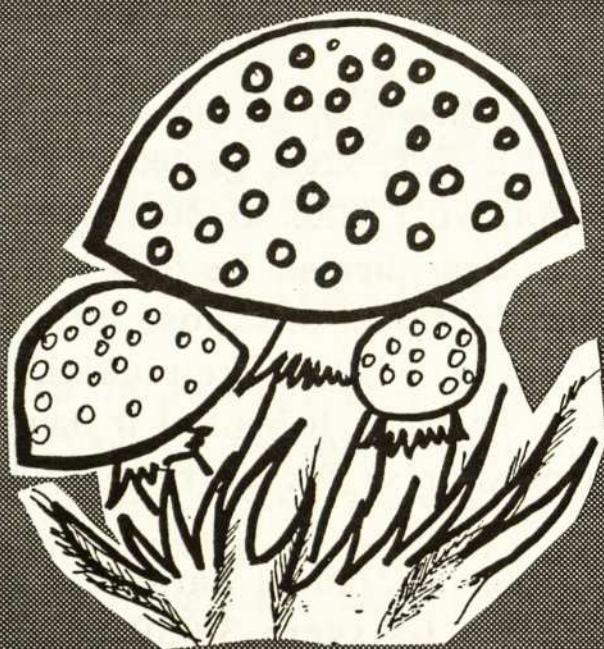
O ar žinai, kad didžiausią baravyką surado 1971 metais Dieveniškėse. Jis svėrė 3.050 kg. ir jo kepurė buvo 49 cm. ilgio, o koto skersmuo — 28 cm.

Jį surado Eišiškių rajono Poškų aštuonmetės mokyklos mokinys Jonas Kuklys.

Baravykas

MUSMIRĖ

Tai buvo labai seniai. Išaugo miške labai gražus grybas. Jo kotas buvo baltas, galva raudona, baltais taškeliais papuošta.

— Vaje, koks gražus grybas, — stebėjosi paukščiai.

— Jis tikras gražuolis, — kalbėjo kiškiai, voverės ir stirnos.

Aplinkui rudagalviai baravykai, geltonos voveruškos, raudonviršiai ir kitokie grybai augo. Niekas jais nesi-džiaugė. Niekas jų nematė. Nuliūdo visi grybai.

Pasipūtė raudongalvis grybas ir ėmė išdidžiai girtis:

— *Jūs visi grybai niekam verti. Aš esu gražiausias iš vis grybų. Aš esu grybų karalius.*

Visi grybai ėmė verkti.

Skrido pro šalį musė. Ji pamatė raudongalvį grybą.

— Z, z, z, bz, tai puikus grybas, — suzyzė ir atsitūpė ant jo. Babt įgėlė ir paragavo.

— Esi saldus, skanus, — pradžiugo ji.

Išgirdo kitos musės ir z, z, z dainuodamos, ragavo grybą.

Visi kiti grybai verkdami skundėsi:

— Mes negražūs, niekam nereikalingi. Mes nelaimingi...

Pro debėsėlio langelį žiūrėjo Dievulis į žemę. Jis pamatė ir išgirdo, kas darėsi miške. Dievulis nusišypsojo ir pamojo ranka. Staiga visos musės, kurios ragavo gražaus grybo, sukrito negyvos.

Į mišką atbėgo vaikai. Jie rinko baravykus, ūmėdes, lepšes, voveruškas ir džiaugėsi jais.

— Žiūrėkit, koks raudonas grybas, — sušuko viena mergaitė.

— Neliesk jo. Jis visas negyvom musėm aplipęs, — įspėjo berniukas.

— Jei musės nuo jo nugaišo, tai ir mes galim numirti, — nutarė vaikai. Ir visi nuo jos pasitraukė.

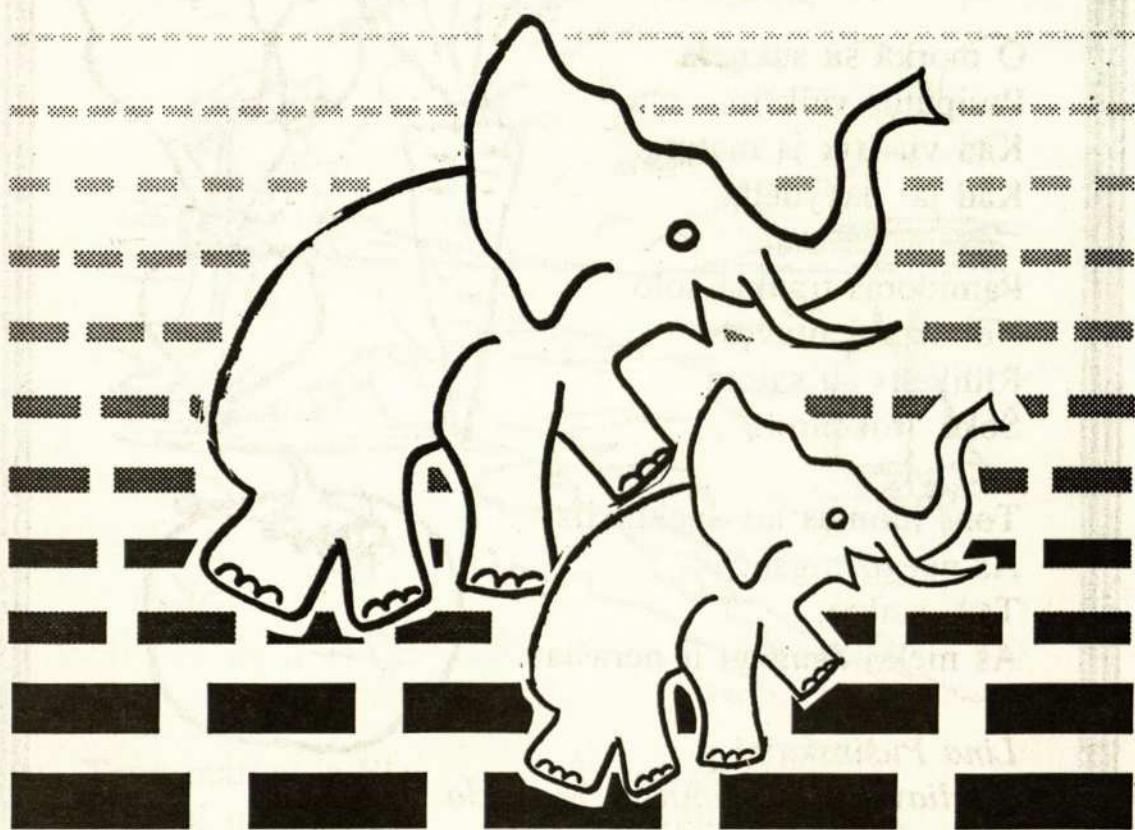
Ir pavadino vaikai tą grybą musmire, nes nuo jos musės miršta.

Grybų karaliū tapo baravykas. Visus grybus žmonės renka, verda, valgo. Musmirės niekas nenori. Dievulis nubaudė išdidųjį grybą.

Pažiūrėkime kaip mes pažįstame grybus ir pabandykime juos nuspelvinti.

DRAMBLIAI

Pasaulyje yra visokių mokyklų. Indijoje į mokyklą eina drambliai. Drambliukai tampa moksleiviais, sulaukę trejų metų. Jie mokosi klausyti komandos, nešti krovinius. Mokslas trunka septynis metus. Iki 5 metų — vidurinė mokykla. Paskui aukštesnioji. Baigę mokslą, drambliai dirba 40-50 metų. Po to eina... į pensiją.

Daug kas galvoja, kad drambliai vandens atsigeria per straublį. Bet ne! Jie per straublį tik išitraukia vandens, o paskui juo purškia sau į burną. Tiktai supykęs dramblys purškia iš straublio vandenį ant žmonių, ar ant tų kas jį supykde.

DARŽOVIŲ SPEKTAKLIS

Aš į daržą nuėjau
Ir spektaklį pamačiau —
Du žirniukai su pupytėmis
Šoka polką vikriai.

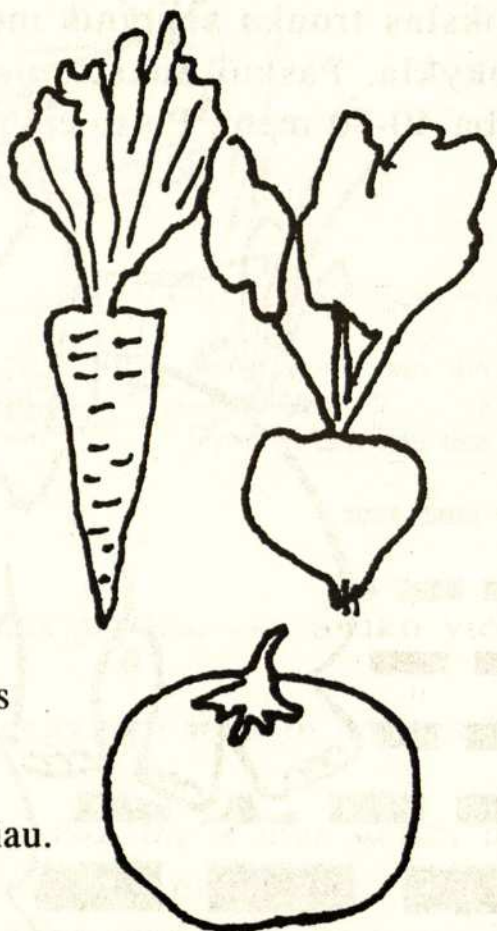
O morka su suknele
Pasipūtus vaikšto.
Kad visi tik ją matytų,
Kad jai pavydėtų.

Pamidoras traukia solo
Net suprakaitavęs.
Ridikėlis su salota
Šoka "rokenrolą".

Toks įdomus tas spektaklis
Aš net užmigau.
Tad, vaikai,
Aš nieko daugiau ir nerašiau.

Lina Pušinskaitė

Garliavos III-ji vidurinė Mokykla 5 kl.

TÈVIŠKÈLE, TU GRAŽI

Tèviškèle, tu graži,
Apkaišyta uosiais,
Tèviškèle, tau visi
Šiandien mes dainuosim

Tavo marios ir šilai,
Kloniai ir kalneliai
Širdužėlėj amžinai
Šviesų džiaugsmą kelia.

Tavo jūra vakaruos
Gintarėliais žydi —
Ūžesį melsvos bangos
Mūsų dainos lydi.

**Piešia ir rašo Los Angeles
Šv. Kazimiero mokyklos mokiniai**

Kai aš užaugsiu, aš noriu būti veterinarijos gydytoja. Man labai patinka gyvuliukai. Aš dabar turiu katę, o mano tėvelis, kai buvo mažas, turėjo tris šunis. Pavasarį aš matau labai daug lakstančių gyvuliukų. Aš dar norėčiau turėti šunį. Kai gyvuliai suserga, tada juos veža pas veterinariją. Mano katė sirgo tris dienas, bet mes jos nevežėme. Jai nebuvo taip blogai. Nuo mūsų gyvulių ligoninė yra toli. Aš tikrai noriu būti gyvulių daktarė.

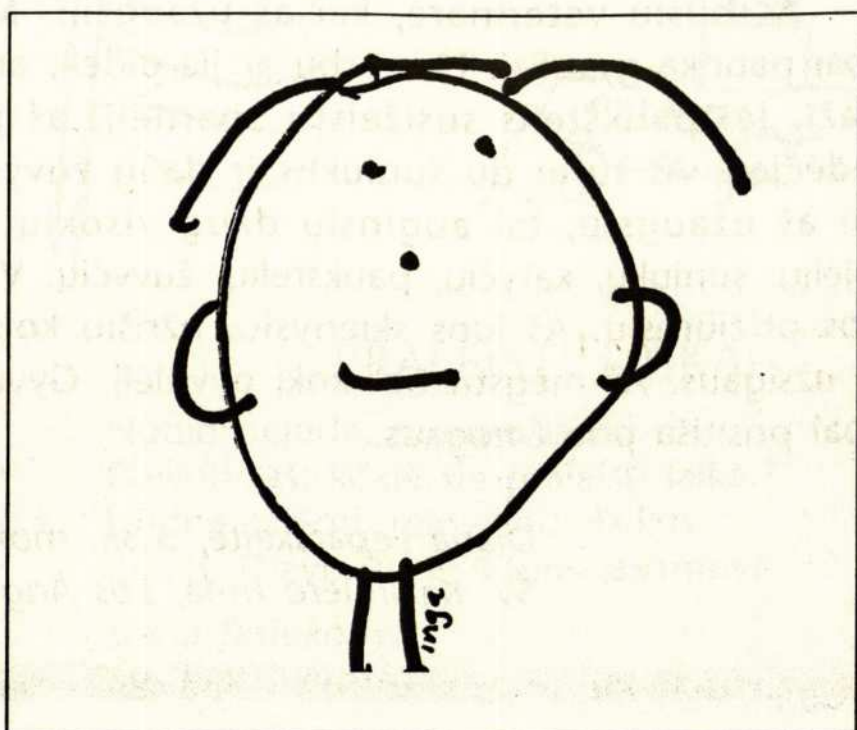
*Laura Rukšėnaitė, 5 sk. mokinė
Šv. Kazimiero m-la, Los Angeles*

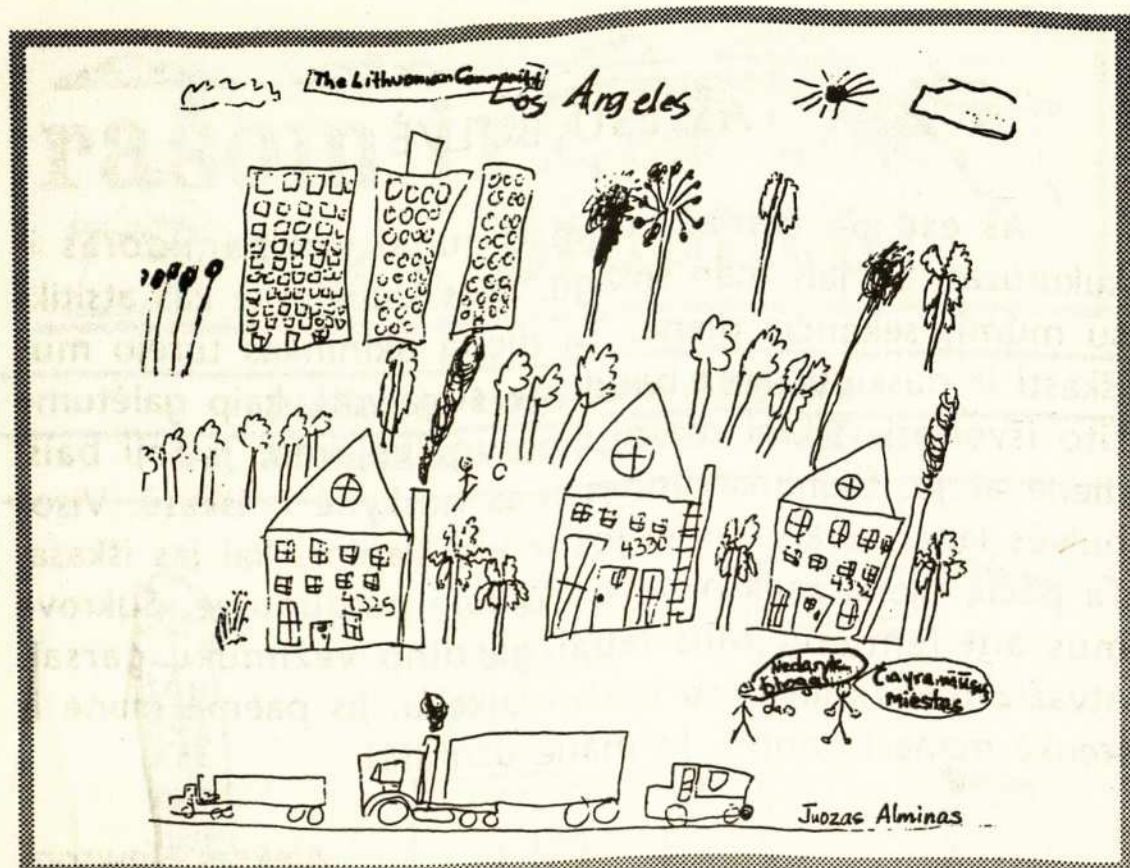
AŠ ESU BULVĖ

Aš esu po žeme. Mano draugai yra pamidoras ir kukurūzas. Su jais man smagu. Mes kalbėjome kas atsitiks su mumis sekančią dieną. Tą dieną ūkininkas turėjo mus iškasti ir nuskinti. Mes bandėme sugalvoti, kaip galėtume šito išvengti. Tikrai niekaip nesugalvojome. Ir toji baisi diena atėjo. Ūkininkas Jonas mus nuskynė ir iškasė. Visos bulvės labai verkė. Todėl jos ir yra šlapios, kai jas iškasa. Tą pačią dieną mus nuvežė į didelę parduotuvę. Sukrovė mus ant lentynų. Mus labai gąsdino vežimukų garsai. Atvažiavo vežimukas su mažu vaikiu. Jis paėmė mane ir trenkė mane į grindis. Jis mane užmušė!

Aleksas Newsom

Šv. Kazimiero m-la, Los Angeles

Aš būsiu veterinare, kai aš užaugsiu. Man labai patinka gyvuliai. Nesvarbu ar jie dideli, ar jie maži. Jei paukštelis susižeistų sparnelį, aš jam padėčiau. Aš turiu du šuniukus ir daug žuvyčių. Kai aš užaugsiu, tai auginsiu daug visokių gyvulėlių: šuniukų, katių, paukštelį, žuvyčių. Visus juos prižiūrėsiu. Aš juos skiepysiu, užrišiu kojytę, jei užsigaus. Aš mėgstu bet kokį gyvulėlį. Gyvuliai labai prisiriša prie žmogaus.

*Diana Leparskaitė, 5 sk. mokinė
Šv. Kazimiero m-la, Los Angeles*

LIETUVA

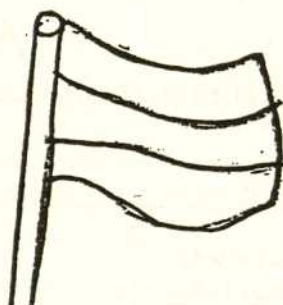
Aš norėčiau nuvažiuoti į Lietuvą
Matyti kur giminės dirbo ir vargo.
Matyti kur Nemunas plaukia,
Matyti kur tėveliai gimė,
Matyti kur miškai ramūs
Ir kur jūra banguoja.

Vida Žemaitytė

Šv. Kazimiero m-la, Los Angeles

Laisva Lietuva

*Mes turime dirbti dėl tos
laisvės visi kartu*

PRALEISTI LAIKAI

Nutilo nejuda, nurimo laikai.
Galvoju aš: kokie tie praleisti laikai?
Liūdna svajoti apie senus laikus
Kodėl, Dieve, turiu šituos jausmus?

Dana Jasiukonytė

Šv. Kazimiero m-la, Los Angeles

MŪRINIS NAMAS

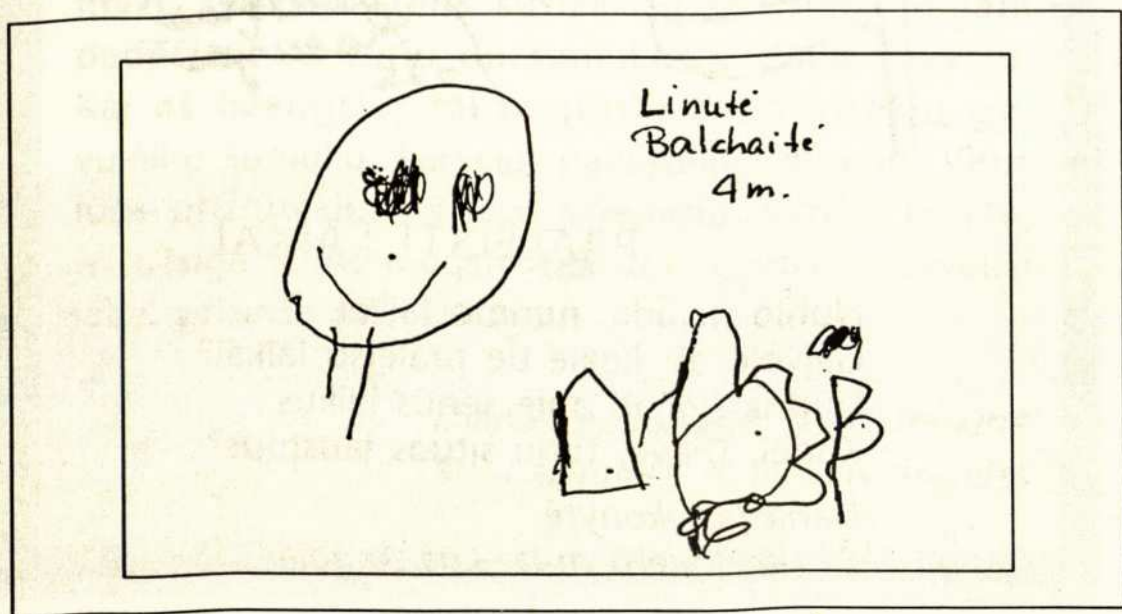
1940 metais sovietai užėmė mūsų naujai sutvarkytą namą. Per metus laiko sovietai stengėsi sunaikinti tą namą, bet jiems nepavyko jo sugriauti. 1990 metais tame name buvo paskelbta Lietuvos nepriklausomybė. Įpykę sovietai pasiuntė kariuomenę. Kai tas jiems nepavyko, tada sausio 13 dieną sovietų tankai bandė užimti tą namą. Su tankais sutraiškė 16 žmonių, bandė sugriauti namo sieną. Namas vis tiek tvirtai stovėjo.

Dabar tą namą reikia išvalyti ir perdažyti. Reikia sutvarkyti, ką sovietai išdaužė, suardė ir išnaudojo.

Mūsų didis namas — Lietuva. Tėvų, protėvių tėvynė. "Tu didvyrių žemė!" Ten bėga Nemunas, mūsų širdies kraujas. Ten auga medžiai, kurie metų metais gražina Lietuvą. Reikia Lietuvą išlaisvinti!

Aras Mattis

Šv. Kazimiero m-ls, Los Angeles

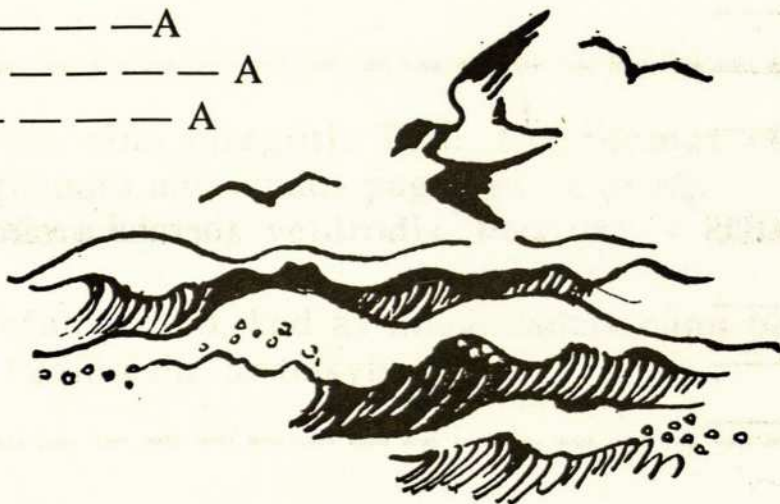

I. AR ŽINAI ŠIAS LIETUVOS UPES?

Štai vardai dešimt Lietuvos upių. Turite užbaigti rašyti, nes yra tik pirmutinė ir paskutinė raidė.

1. V — — — — A
2. Š — — — — Ė
3. N — — — — — S
4. M — — — — — A
5. Š — — — — — — — A
6. N — — — — — — — S
7. N — — — — — S
8. D — — — — — A
9. — — — — — — — A
10. V — — — — — A

**II. Surašykite bent po 2-3 žodžius, kurie giminin-
gi tam žodžiui ir prasideda su ta pačia raide.**

Pvz.
NEMUNAS
NERIS
NEVĖŽIS

Visos yra Lietuvos upės, kurios prasideda su raide "N".

VARNA (paukščių pavadinimai)

KAUNAS (miestų pavadinimai)

IRENA (mergaičių vardai)

DARIUS (berniukų vardai)

JUOKŲ maišelis

Algis, atėjęs į svečius, klausia Stasį:

— Kur gi tavo kačiukas?

— Nebėr.

— Kam nors atidavei?

— Ne.

— Dingo?

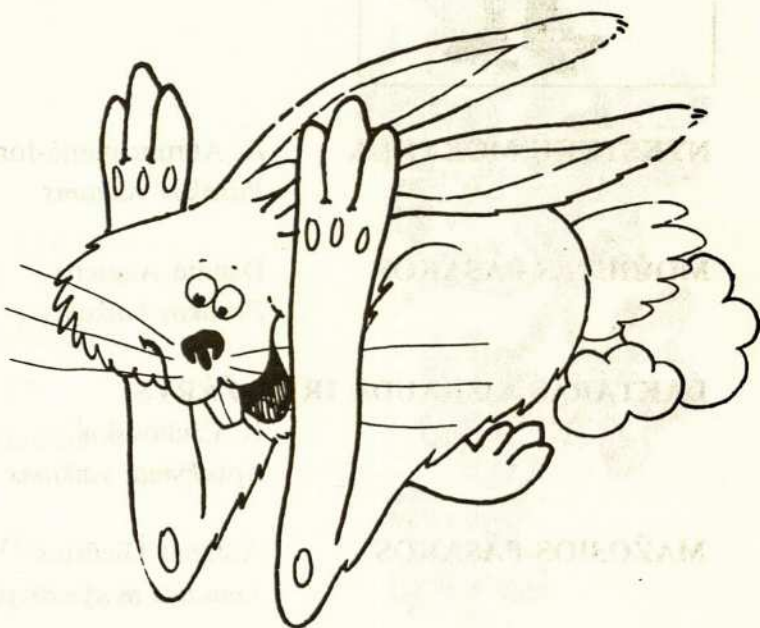
— Ne.

— Gal... nebe-
gyvas?

— Ne.

— ?

— Užaugo.
Dabar jau kati-
nas.

Petras eina miegoti. Tėtė, linkėdamas labos nakties; pamato ant sūnaus pagalvės veidrodį.

— Kam tau tas veidrodis, Petriuk? — domisi tėtė.

— Mama sako, kad aš miegodamas būnu tikras angelas. Pažiūrėsiu, ar teisybė.

*Kas moka žodį — randa kelią
Visur ir visada.*

*Sakau: lietuviška knygelė —
Kaip neregiiui lazda.*

NAUJAUSI SKAITINIAI — MAŽIEMS, JAUNIEMS, JAUNIMUI

(tęsinys)

NYKŠTUKŲ MOKYKLA

A. Abromaitienė-Jonušaitė
Pasakos vaikams

3 dol.

MOČIUTĖS PASAKOS

Danutė Augienė
Pasakos vaikams

3 dol.

DAKTARAS AISKAUDA IR JO ŽĖRYS

K. Čiukovskis
Apsakymai vaikams

3 dol.

MAŽOSIOS PASAKOS

Antanas Giedrius
Liaudies motyvais paruoštas rinkinys

2 dol.

TĖVŲ PASAKOS, II

Antanas Giedrius, redaktorius
Liaudies motyvais paruoštas rinkinys

5 dol.

GABRIUKO UŽAŠAI

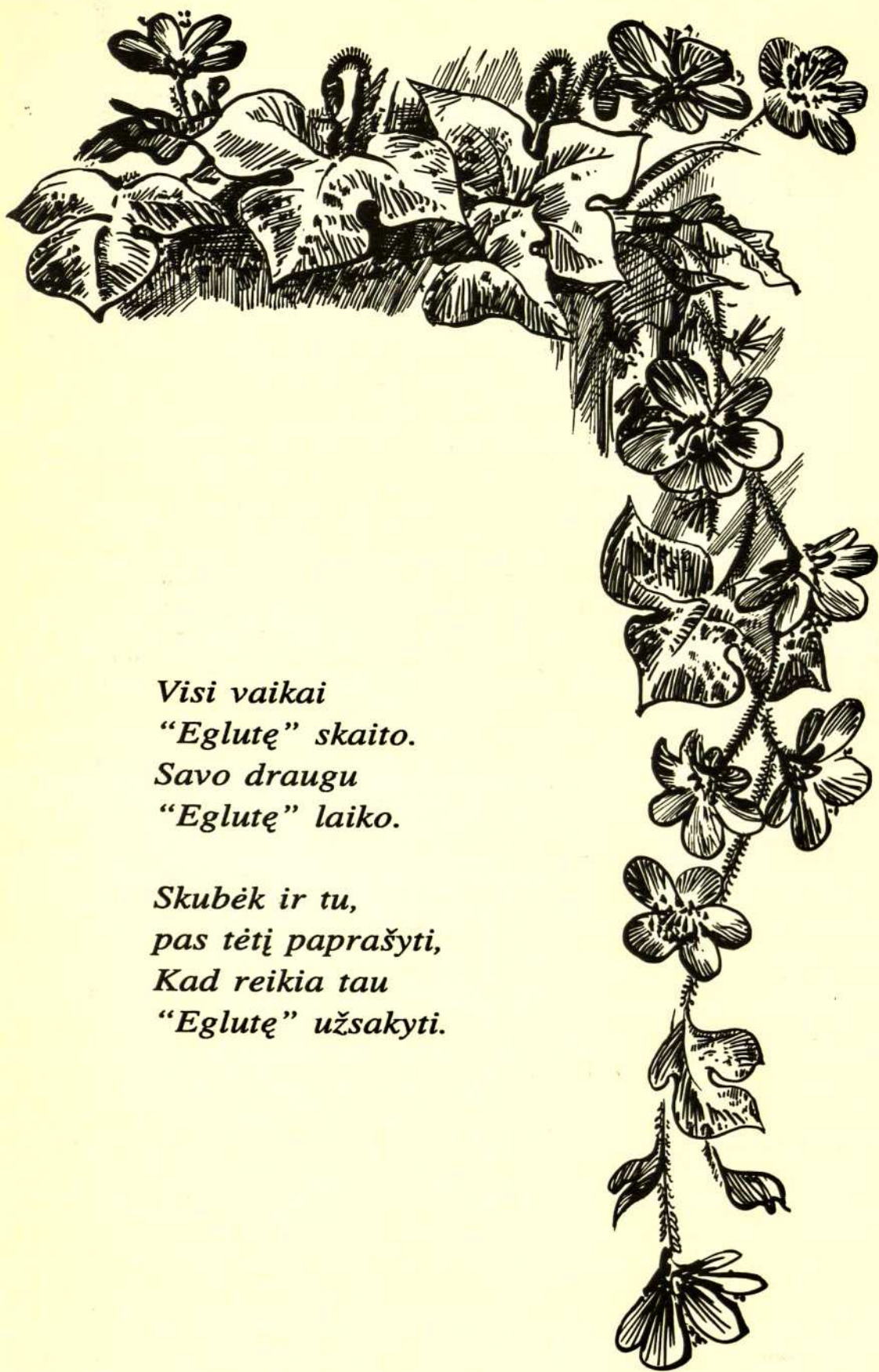
Julija Švabaitė-Gylienė
Berniuko gyvenimas Australijoje

3 dol.

DINGUSIO GINTARO PASLAPTIS

Mirga Gimiuvienė
Jaunų vaikų nuotyčiai Čikagoje

4 dol.

*Visi vaikai
"Eglutę" skaito.
Savo draugu
"Eglutę" laiko.*

*Skubėk ir tu,
pas tėtį paprašyti,
Kad reikia tau
"Eglutę" užsakyti.*

